

Temeljem članka 15. Zakona o Upravi za neizravno oporezivanje ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", broj 89/05) i članka 61. stavak 2. Zakona o upravi ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", broj 32/02), ravnatelj Uprave za neizravno oporezivanje d o n o s i

U P U T U

O ODOBRAVANJU DRŽANJA CARINSKOG SKLADIŠTA I POSTUPKU CARINSKOG SKLADIŠTENJA

GLAVA I TEMELJNE ODREDBE

Članak 1. (Predmet)

Ovom uputom bliže se propisuje postupak odobravanja držanja carinskog skladišta, prijavljivanje robe za postupak carinskog skladištenja, mjere carinskog nadzora nad robom, vođenje evidencije o robi, uobičajeni oblici rukovanja robom u postupku carinskog skladištenja, razduženje i druga pitanja u svezi s držanjem carinskog skladišta i postupkom carinskog skladištenja.

Članak 2. (Pravna osnova)

Postupak carinskog skladištenja, kao jedan od carinskih postupaka s ekonomskim učinkom, reguliran je:

- a) odredbama članka 81.-87. i 95.-110. Zakona o carinskoj politici Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", broj 57/04 i 51/06), (u daljnjem tekstu: Zakon) i
- b) odredbama članka 299.-314. i 318.-331. Odluke o provedbenim propisima Zakona o carinskoj politici Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", broj 63a/04 i 60/06), (u daljnjem tekstu: Odluka), što uključuje i Prilog 43, 46, 47 i 48 Odluke.

Članak 3. (Prostor carinskog skladišta)

(1) Carinsko skladište je prostor kojeg je nadležni carinski organ odobrio i koji je pod carinskim nadzorom. Carinsko skladište može biti cijela zgrada, jedna ili više prostorija unutar zgrade funkcionalno odvojenih od drugih prostorija, ograđeni otvoreni prostor, silos, bazen ili drugi slični nepokretni spremnici i drugo.

(2) Na jednom skladišnom prostoru ne može se odobriti istovremeno držanje više carinskih skladišta, ali se u istoj zgradi može odobriti držanje više carinskih skladišta, s tim da su prostori tih carinskih skladišta jasno odvojeni jedni od drugih kako ne bi dolazilo do miješanja robe.

(3) Prostorije i prostori odobreni kao carinsko skladište moraju biti vidno obilježeni kao carinsko skladište, s naznakom držatelja i tipa carinskog skladišta.

Članak 4.

(Roba koja se smješta u carinsko skladište)

- (1) U carinsko skladište može se, prema postupku carinskog skladištenja, smjestiti:
- a) roba koja nije bh. roba (u daljnjem tekstu: inozemna roba), koja dok je u tom postupku ne podliježe uvoznim pristojbama ili mjerama trgovinske politike, osim u slučajevima iz članka 32. točka a) ove upute,
  - b) bh. roba namijenjena izvozu, koja smještajem u carinsko skladište povlači primjenu mjera koje se, sukladno posebnim propisima Bosne i Hercegovine, uobičajeno primjenjuju na izvoz takvih roba.

(2) Prostor carinskog skladišta može se, uz odobrenje organa iz članka 12. stavak (1) ove upute, koristiti i za privremeni smještaj inozemne robe koja je unijeta u carinsko područje Bosne i Hercegovine, dok joj se ne odredi carinski odobreno postupanje ili uporaba.

(3) Kada postoji ekonomska potreba i ako se ne dovodi u pitanje carinski nadzor, može se dozvoliti da se u carinskom skladištu:

- a) smješta bh. roba koja nije obuhvaćena stavkom (1) točka b) ovoga članka, uz primjenu članka 330. Odluke i članka 25. ove upute,
- b) obavlja obrada inozemne robe, prema postupku unutarnje obrade,
- c) obavlja obrada inozemne robe, prema postupku obrade pod carinskom kontrolom.

(4) Roba iz stavka (3) ovoga članka nije u postupku carinskog skladištenja.

GLAVA II VRSTE I TIPOVI CARINSKIH SKLADIŠTA

Članak 5.

(Vrste carinskog skladišta)

Carinsko skladište može biti:

- a) "javno carinsko skladište" - skladište u kojem robu može skladištiti bilo koja osoba (deponent - ostavitelj robe) koju prihvati držatelj carinskog skladišta, koje prihvatanje deponent mora dokazati kod smještaja robe u carinsko skladište,
- b) "vlastito carinsko skladište" - skladište u kojem robu može skladištiti samo držatelj skladišta, tj. držatelj carinskog skladišta i deponent su ista osoba, ali nije nužno da je i vlasnik robe koja se smješta u carinsko skladište. Osnova za smještaj robe u vlastito carinsko skladište može biti kupovina robe u inozemstvu ili prodaja robe u ime i za račun strane osobe po osnovi ugovora o zastupanju.

Članak 6.

(Tip carinskog skladišta i obveze držatelja carinskog skladišta i deponenta)

(1) Javno carinsko skladište može biti:

- a) "tipa A" - za koje je odgovoran držatelj carinskog skladišta koji mora osigurati da se roba ne izuzima ispod carinskog nadzora dok se nalazi u postupku carinskog skladištenja i ispuniti sve obveze koje proizlaze iz skladištenja robe i odobrenja za držanje carinskog skladišta,
- b) "tipa B" - kod kojeg je svaki pojedini korisnik (deponent) odgovoran da se roba ne izuzima ispod carinskog nadzora dok se nalazi u postupku carinskog skladištenja. Za sve obveze koje proizlaze iz tog postupka i odobrenja odgovoran je deponent,

- c) "tipa F" - kojim upravljaju carinski organi. Kod ovog tipa carinskog skladišta za sve obveze odgovoran je deponent, a carinski organi su jedino odgovorni za oštećenje ili gubitak robe nastalog usljed nemara.

(2) Vlastito carinsko skladište može biti:

- a) "tipa D" - carinsko skladište definirano člankom 321. stavak 2. točka a) Odluke,
- b) "tipa C" - kada se ne primjenjuje situacija iz točke a) ovoga stavka.

(3) Držatelj carinskog skladišta je osoba kojoj je odobreno da vodi carinsko skladište i odgovoran je:

- a) da se roba dok se nalazi u postupku carinskog skladištenja ne izuzima ispod carinskog nadzora,
- b) za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz skladištenja robe obuhvaćene postupkom carinskog skladištenja,
- c) za ispunjavanje posebnih uvjeta određenih u odobrenju za držanje carinskog skladišta.

(4) Kada se odobrenje odnosi na javna carinska skladišta, sukladno članku 99. Zakona, obveze iz stavka (3) točka a) i/ili b) ovoga članka mogu se prenijeti na deponenta.

(5) Deponent je osoba koja stavlja robu u postupak carinskog skladištenja, tj. osoba koja je obvezana carinskom prijavom za stavljanje robe u postupak carinskog skladištenja (deponent u javnom carinskom skladištu i držatelj carinskog skladišta u vlastitom carinskom skladištu) ili na koju su prenijeta prava i obveze takve osobe. Deponent mora osigurati da:

- a) se roba izravno uputi u carinsko skladište naznačeno u prihvaćenoj carinskoj prijavi za postupak carinskog skladištenja,
- b) postupak carinskog skladištenja razduži carinskom prijavom kojom se roba stavlja u drugo carinski odobreno postupanje ili uporabu.

(6) Deponent koji smješta robu u javno carinsko skladište obavezan je držatelju tog skladišta, radi vođenja evidencije o zalihama uskladištene robe, dostaviti presliku carinske prijave po kojoj je odnosna roba stavljena u postupak carinskog skladištenja i o razduženju tog postupka.

GLAVA III UVJETI I POSTUPAK ODOBRAVANJA DRŽANJA CARINSKOG SKLADIŠTA I UKIDANJA ODOBRENJA

Članak 7.

(Uvjeti za držanje carinskog skladišta)

Za držanje carinskog skladišta uzet će se u obzir sljedeći uvjeti:

- a) da je podnositelj zahtjeva za držanje carinskog skladišta upisan u Jedinostveni registar obveznika neizravnih poreza kod Uprave za neizravno oporezivanje (u daljnjem tekstu: UNO) za vanjskotrgovinski promet, a za javna carinska skladišta, pored toga i da je kod nadležnog suda registriran i za obavljanje usluga skladištenja,
- b) da postoji ekonomska opravdanost za držanje carinskog skladišta,
- c) da je carinsko skladište namijenjeno prvenstveno za skladištenje robe,
- d) da prostorije carinskog skladišta imaju pogodne uvjete za smještanje robe koja pri ulasku u carinsko područje Bosne i Hercegovine ili prilikom puštanja u slobodan promet podliježe odgovarajućoj inspekcijskoj kontroli (veterinarska, fitopatološka, sanitarna, kontrola kvalitete, zdravstvena kontrola nadležne agencije za lijekove ili ministarstva zdravlja, kontrola opasnih roba ili eventualno drugoj odgovarajućoj kontroli),
- e) da je podnositelj zahtjeva u stanju ispuniti i posebne uvjete za držanje carinskog skladišta, ako je to, obzirom na vrstu i karakter robe koja će biti smještena u carinsko skladište, neophodno radi carinske kontrole i nadzora (npr. radi kontrole stanja zaliha robe u tečnom ili rasutom stanju

- posjedovanje mjernog protočnog instrumenta, vage ili drugog instrumenta za mjerenje količine ili težine robe, koji ispunjava uvjete u pogledu metrološke usuglašenosti),
- f) da administrativni troškovi carinskog nadzora i kontrole nisu nesrazmjerni s ekonomskim potrebama držanja carinskog skladišta,
  - g) da podnositelj zahtjeva položi valjan instrument osiguranja za plaćanje neizravnih poreza (u daljnjem tekstu: jamstvo), sukladno članku 13. ove upute,
  - h) da podnositelj zahtjeva nema neizmirenih dospjelih neizravnih poreza po bilo kojoj osnovi na dan podnošenja zahtjeva, koji podatak će provjeriti donositelj odobrenja iz službene evidencije UNO o naplati neizravnih poreza.

Članak 8.

(Namjena carinskog skladišta)

(1) Glavna namjena carinskog skladišta je smještaj inozemne robe. Prostor koji se uglavnom koristi za postupke obrade kao što su unutarnja obrada, obrada pod carinskom kontrolom i uobičajeni oblici rukovanja, gdje je smještaj inozemne robe sekundarnog karaktera, ne može se odobravati kao carinsko skladište.

(2) Carinsko skladište sekundarno se može koristiti i za smještaj bh. robe iz članka 4. stavak (3) točka a) ove upute. Prosječna količina bh. robe smještene u carinsko skladište ne bi nikada trebala prelaziti prosječnu količinu inozemne robe.

(3) Ako je carinsko skladište, odobrenjem za držanje carinskog skladišta, odobreno i za privremeni smještaj robe u statusu privremenog smještaja, u tom slučaju dio prostora carinskog skladišta namijenjen za privremeni smještaj mora biti fizički odvojen (npr. kliznom ili fiksnom pregradom i sl.) od dijela prostora carinskog skladišta u kojem se smješta strana roba u postupku carinskog skladištenja. Privremeni smještaj u carinskom skladištu ne može biti preovlađujući u odnosu na smještaj inozemne robe u postupku carinskog skladištenja.

Članak 9.

(Ekonomska opravdanost držanja carinskog skladišta)

(1) Ekonomska opravdanost držanja carinskog skladišta podrazumijeva predviđeni obim prometa, vrstu i procijenjenu vrijednost robe (koja nije carinska vrijednost), koeficijent obrtanja prometa, veličinu smještajnog prostora naspram vrste i karaktera robe koja se namjerava skladištiti, periodično ili vrlo rijetko razduživanje postupka carinskog skladištenja. Nema ekonomske opravdanosti u slučaju držanja malih količina robe duže razdoblje (npr. tri mjeseca i više) ili većih količina samo povremeno, što se provjerava u kontroli rada carinskog skladišta.

(2) Kod ocjene ekonomske opravdanosti treba praviti razliku između javnog i vlastitog carinskog skladišta. Kod javnog carinskog skladišta trebaju se podnijeti dokazi u pogledu očekivanog obima prometa (ugovori/predugovori), na temelju kojih se može procijeniti ekonomska opravdanost pri odlučivanju o zahtjevu za držanje carinskog skladišta.

(3) Kod vlastitog carinskog skladišta mora postojati dovoljno prednosti za držatelja carinskog skladišta, pri čemu treba uzeti u obzir da li u neposrednoj blizini postoji neko javno carinsko skladište. Prednost za držanje ovog skladišta može biti potreba da se ima dovoljno zaliha za nesmetan kontinuirani proces proizvodnje, odnosno obavljanje djelatnosti, poteškoće kod nabave robe, veliki transportni troškovi i drugo.

(4) Radi ocjene ekonomske opravdanosti držanja carinskog skladišta, podnositelj zahtjeva je dužan uz zahtjev, između ostalog, priložiti i podatke mjerljive za taj uvjet na obrascu "Tabela procjene" čiji je izgled i sadržaj dan u Prilogu 1. ove upute. Zahtjev za izdavanje odobrenja za držanje carinskog skladišta koji ne dobije najmanje 60% od ukupnog broja mogućih bodova iz "Tabele procjene" ne ispunjava uvjet u pogledu ekonomske opravdanosti i biti će odbijen. Izuzetno, kada je u

pitanju skladištenje robe za koju su, zbog njenog karaktera, neophodni posebni uvjeti smještaja i čuvanja (npr. opasne materije, oružje i slično) može se smatrati da postoji ekonomska opravdanost i u slučaju manjeg broja mogućih bodova, što se procjenjuje u svakom konkretnom slučaju.

Članak 10.

(Odnos ekonomske opravdanosti držanja carinskog skladišta i carinskog nadzora)

Vrijeme koje nadležni carinski organi provode u nadzoru i kontroli carinskih skladišta, broj i vrsta potrebnih kontrola (administrativna i fizička), te potrebni resursi za to (osoblje, vozila i drugo), trebaju biti u ravnoteži sa stvarnom ekonomskom potrebom držanja carinskog skladišta. Na to utječe vrsta carinskog skladišta, sustav vođenja evidencija o zalihama robe i pouzdanost tog sustava, vrsta i obim kontrole (administrativna ili fizička, djelomična ili potpuna kontrola, npr. elektronsko vođenje evidencije je učinkovitije i daje mogućnost praćenja carinskog nadzora više putem administrativnih od fizičkih kontrola). Značajnije narušavanje te ravnoteže može utjecati na držanje odobrenog carinskog skladišta.

Članak 11.

(Evidencija robe na zalihama)

- (1) Evidenciju robe na zalihama u carinskom skladištu (u daljnjem tekstu: evidencija) vodi:
  - a) u carinskom skladištu tipa A, C i D - držatelj carinskog skladišta,
  - b) u carinskom skladištu tipa F - carinski organ određen za carinski nadzor nad tim skladištem vodi carinsku evidenciju umjesto evidencije robe na zalihama,
  - c) u carinskom skladištu tipa B, umjesto evidencije robe na zalihama, nadzorni carinski ured čuva prijave o ulasku u i razduženju postupka carinskog skladištenja.

(2) Radi pravilne provedbe i nadzora postupka carinskog skladištenja, evidencija mora minimalno sadržavati podatke iz članka 314., 325. i 326. Odluke, što uključuje i podatke o: carinskim prijavama o ulasku u i razduženju postupka carinskog skladištenja (vrsta carinske prijave iz polja 1, broj i datum iz polja A) ili drugim carinskim dokumentima, robu po tim prijavama, uobičajenim oblicima rukovanja, privremenom izmještanju i vraćanju izmještene robe. Evidencija se mora voditi na način koji u svakom trenutku omogućuje jasan uvid u stvarno stanje robe u postupku carinskog skladištenja.

(3) Izdavatelj odobrenja za držanje carinskog skladišta može kao evidenciju prihvatiti i evidenciju iz postojećeg knjigovodstva držatelja carinskog skladišta, ako takva evidencija sadrži potrebne podatke koji carinskim organima omogućavaju nadzor i kontrolu postupka carinskog skladištenja.

(4) Kod ocjene sustava vođenja evidencije, treba se obratiti pažnja na razinu kompjuterizacije i zaštite podataka na način da u slučaju eventualnih naknadnih opravdanih ispravki ostaju vidljivi i prvobitno upisani podatci, na povezanost iste s drugim radnjama u svezi robe (izdavanje naloga, izdavanje transportne dokumentacije, fakturiranje, prijenos u odgovarajuće postupke obrade i dr.), što treba dokumentirati držatelj carinskog skladišta.

(5) U rokovima određenim u odobrenju, držatelj carinskog skladišta dužan je obaviti popis zaliha robe i dostaviti ga nadzornom carinskom uredu radi kontrole. Neovisno od toga, nadzorni carinski ured može, kada to smatra potrebnim radi pravilnog poslovanja carinskog skladišta, zahtijevati provedbu popisa za ukupan ili dio zaliha robe, u kom slučaju je držatelj carinskog skladišta, u roku kojeg taj ured odredi, dužan dostaviti popis.

(6) U odobrenju se može odrediti da popis zaliha robe u carinskom skladištu bude usuglašen s redovitim knjigovodstvenim inventurnim popisom zaliha kojeg sačinjava držatelj carinskog skladišta. Međutim, nadzorni carinski ured i drugi kontrolni carinski organ može, u bilo koje vrijeme, izvršiti

nenajavljenu kontrolu carinskog skladišta, koja kontrola se treba vršiti najmanje dva puta godišnje, pri čemu se može izvršiti sveukupna kontrola zaliha robe i izvršenih promjena.

(7) Ako je u carinskom skladištu odobren i privremeni smještaj robe, držatelj carinskog skladišta evidenciju o robi u privremenom smještaju mora voditi odvojeno od evidencije za robu u postupku carinskog skladištenja, kako je to određeno propisima o privremenom smještaju.

(8) Ako tijekom držanja carinskog skladišta nadzorni carinski ured ocijeni da evidencija koja je prihvaćena u postupku izdavanja odobrenja za držanje carinskog skladišta nije dovoljna za nadzor i kontrolu carinskog skladišta, može u tu svrhu od držatelja carinskog skladišta zatražiti odgovarajuće izmjene i dopune te evidencije.

Članak 12. (Podnošenje zahtjeva)

(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za držanje carinskog skladišta, s uplaćenom propisanom administrativnom pristojbom, podnosi se Sektoru za carine u Središnjem uredu UNO. Zahtjev se podnosi na obrascu propisanom u Prilogu 43 Odluke, popunjenom sukladno Objašnjenju danom u tom prilogu, pri čemu se mora dati dovoljno informacija na temelju kojih se može utvrditi ispunjenost uvjeta za izdavanje odobrenja i pravilno funkcioniranje carinskog skladišta, a posebno onih koje se odnose na ocjenu ekonomske opravdanosti držanja carinskog skladišta i procjenu visine jamstva (npr. procjena jamstva naspram očekivanih zaliha robe i njene procijenjene vrijednosti, te razdoblja zadržavanja, odnosno koeficijenta obrtanja prometa i sl.).

(2) Uz zahtjev iz stavka (1) ovoga članka potrebno je priložiti:

- a) podatke o upisu u Jedinstveni registar obveznika neizravnih poreza kod UNO za vanjskotrgovinski promet, a za javna carinska skladišta priložiti i dokaz o registraciji kod nadležnog suda za obavljanje usluga skladištenja,
- b) dokaz o vlasništvu ili posjedu prostorija i prostora za carinsko skladište temeljem ugovora o zakupu,
- c) upotrebnu dozvolu za prostorije, odnosno dokaz o ispunjenosti minimalno tehničkih uvjeta za otvoreni prostor izdat od nadležnog organa,
- d) skicu i tehnički opis prostorija i prostora za koje se traži odobrenje, s naznakom i podataka o objektu u kojem se nalaze, ovjerenu od podnositelja zahtjeva,
- e) predloženi oblik i sadržaj evidencije, usklađen s zahtjevima iz članka 11. ove upute,
- f) izjava podnositelja zahtjeva o ispunjavanju uvjeta iz članka 7. točka d) ove upute, kada su predmet carinskog skladišta robe na koje se ti uvjeti odnose,
- g) dokaz o ispunjavanju posebnih uvjeta iz članka 7. točka e) ove upute, ako je to, obzirom na vrstu i karakter robe koja će biti smještena u carinsko skladište, neophodno radi carinske kontrole i nadzora,
- h) popunjen obrazac iz Priloga 1. ove upute.

(3) Zahtjev iz stavka (1) ovoga članka, s priložima iz stavka (2) ovoga članka (izvorno ili u ovjerenoj preslici) podnosi se u dva primjerka, od kojih jedan primjerak ostaje u spisu kod izdavatelja odobrenja, a drugi primjerak se dostavlja nadzornom carinskom uredu s odobrenjem.

Članak 13. (Jamstvo)

(1) Na dostavljanje jamstva podnositelj zahtjeva se poziva tek pošto izdavatelj odobrenja ocijeni da su ispunjeni svi drugi uvjeti za izdavanje odobrenja. U tom slučaju, podnositelj zahtjeva jamstvo za carinsko skladište, izdano na obrascu propisanom propisima o jamstvu, prethodno podnosi na prihvaćanje nadležnoj službi UNO, koja služba, bez odgađanja, presliku prihvaćenog jamstva službeno dostavlja organu iz članka 12. stavak (1) ove upute.

(2) Iznos jamstva treba u svakom trenutku pokrivati iznos neizravnih poreza (u daljnjem tekstu: dug) kojima bi inozemna roba smještena u carinsko skladište mogla podlijevati. Iznos jamstva će se zasnivati na očekivanim procijenjenim prosječnim zalihama robe. Imatelj odobrenja je obvezan izvijestiti nadzorni carinski ured o povećanju procijenjenih prosječnih zaliha tijekom držanja carinskog skladišta i pribaviti dodatno jamstvo ili povećanje iznosa postojećeg jamstva. Iznos jamstva se provjerava periodično sukladno popisu zaliha ili u drugim razdobljima kada to nadzorni carinski ured ili drugi kontrolni carinski organ smatra potrebnim, u kom slučaju, ako se ocijeni da je iznos jamstva nedovoljan, nadzorni carinski ured poziva držatelja carinskog skladišta da u ostavljenom roku pribavi dodatno jamstvo ili povećanje iznosa postojećeg jamstva.

(3) Ako propisima o jamstvu nije drugačije propisano, jamstvo treba glasiti na držatelja carinskog skladišta ili na osobu na koju su, sukladno članku 99. stavak 1. Zakona, prenijete obveze iz članka 98. točka a) i/ili točka b) Zakona ili njihovog ovlaštenog zastupnika. Kod carinskog skladišta tipa B jamstvo mora glasiti na deponenta.

(4) Kada se odobrenje za držanje carinskog skladišta donosi na neodređeno vrijeme, a jamstvo je na određeno vrijeme, imatelj odobrenja mora, prije isteka roka važenja jamstva, dostaviti novo jamstvo ili produženje ranijeg jamstva na prihvaćanje od strane nadležne službe UNO, koja presliku prihvaćenog jamstva, bez odgađanja, službeno dostavlja nadzornom carinskom uredu. Ako se dostavlja novo jamstvo iz sadržaja teksta tog jamstva mora biti jasno da se njime preuzimaju obveze i iz jamstva koje zamjenjuje, s naznakom podataka o ranijem jamstvu (broj i datum, podaci o izdavatelju jamstva).

(5) Stavljanje robe u postupak carinskog skladištenja nadzorni carinski ured ne može odobriti bez važećeg jamstva koje je na propisan način prihvaćeno od nadležne službe UNO. Ukoliko držatelj carinskog skladišta nije osigurao valjano jamstvo, a u međuvremenu je isteklo ranije jamstvo ili je ono nedovoljno, nadzorni carinski ured će blagovremeno poduzeti sve potrebne radnje radi reguliranja nastale situacije.

(6) Ako je carinsko skladište odobreno i za privremeni smještaj robe u tom slučaju dug za tu robu mora biti osiguran valjanim jamstvom koje je na propisan način prihvaćeno od nadležne službe UNO.

(7) Za skladištenje robe u carinskom skladištu tipa F i za skladištenje bh. robe nije potrebno jamstvo.

Članak 14. (Izdavanje odobrenja)

(1) Odobrenje za držanje carinskog skladišta izdaje organ iz članka 12. stavak (1) ove upute, na obrascu iz Priloga 43 Odluke, u roku od 60 dana od dana podnošenja zahtjeva ili od dana kada je izdavatelj odobrenja primio svaki traženi nedostajući ili dodatni podatak. U odobrenju za držanje carinskog skladišta, odnosno u odluci ako je u pitanju carinsko skladište tipa F, određuje se identifikacijski broj carinskog skladišta koji se sastoji od šifre nadzornog carinskog ureda, slovne oznake tipa carinskog skladišta i rednog broja predmeta od četiri mjesta (npr. 94013/A/0046).

(2) Za skladištenje robe u carinsko skladište tipa F nije potrebno odobrenje na obrascu iz Priloga 43 Odluke, već odluku o njegovom otvaranju donosi ravnatelj UNO.

(3) Držanje carinskog skladišta može se odobriti osobi koja je registrirana u Bosni i Hercegovini i nudi sva potrebna uvjeravanja za pravilnu provedbu postupka, te ispunjava i ostale uvjete za držanje carinskog skladišta propisane ovom uputom.

(4) Prije izdavanja odobrenja, od strane povjerenstva obavlja se pregled prostorija namijenjenih za carinsko skladište, radi provjere prikladnosti prostorija i prostora za držanje određene robe i mogućnosti provedbe mjera carinskog nadzora i kontrole, o čemu se sastavlja zapisnik. Povjerenstvo imenuje izdavatelj odobrenja iz reda uposlenih u carinskom uredu koji će biti određen kao nadzorni

carinski ured, a po potrebi mogu biti uključeni i uposleni iz drugih organizacijskih jedinica Odsjeka za carine pri regionalnom centru.

Članak 15.
(Izmjena ili dopuna odobrenja za
držanje carinskog skladišta)

O proširenju, smanjenju ili preseljenju carinskog skladišta na drugu lokaciju, o promjeni odobrene vrste robe koja se može smještati u carinsko skladište i o drugim izmjenama i dopunama odobrenja za držanje carinskog skladišta odlučuje organ iz članka 12. stavak (1) ove upute.

Članak 16.
(Ukidanje odobrenja)

- (1) Odobrenje za držanje carinskog skladišta može biti ukinuto u slučaju:
- a) ako držatelj carinskog skladišta ne počne s radom carinskog skladišta u roku od tri mjeseca od izdavanja odobrenja,
  - b) nepoštivanja uvjeta za držanje carinskog skladišta (između ostalog, vršenje neovlaštenog carinskog postupka ili promjene namjene robe, itd.),
  - c) isteka roka jamstva ili postojeće jamstvo nije dovoljno, a drugo valjano jamstvo nije osigurano,
  - d) ako je držatelj carinskog skladišta dospjeli dug za robu smještenu u carinsko skladište namirivao plaćanjima iz bankarskog jamstva podnijetog za taj dug,
  - e) ako ne vodi ili nepravilno vodi evidenciju o zalihama, ne podnese ili kasni u podnošenju popisa zaliha robe,
  - f) izuzimanja robe ispod carinskog nadzora,
  - g) prestanka ekonomske opravdanosti za držanje carinskog skladišta (npr. carinsko skladište se duže vrijeme minimalno koristi),
  - h) ako u carinskom skladištu preovladavaju druge djelatnosti (npr. obrada robe iz članka 8. stavak (1) ove upute) a ne sâmo skladištenje,
  - i) ako se u carinskom skladištu drži roba za koju nije izdano odobrenje i
  - j) u drugim slučajevima kada držatelj carinskog skladišta nije ispunio ili više ne ispunjava jedan ili više uvjeta za držanje carinskog skladišta i ne poštiva pravila postupka.

(2) Postupak za ukidanje odobrenja za držanje carinskog skladišta može pokrenuti držatelj carinskog skladišta. Po službenoj dužnosti taj postupak može pokrenuti nadzorni carinski ured i drugi kontrolni carinski organ.

(3) Ukoliko Sektor za poreze UNO, u kontroli iz njegove nadležnosti, nađe nepravilnosti kod držatelja carinskog skladišta koje bi mogle utjecati na daljnje držanje carinskog skladišta o tome je dužan izvijestiti Odsjek za kontrolu u Sektoru za carine, radi poduzimanja odgovarajućih mjera i radnji u cilju reguliranja nastale situacije.

GLAVA IV STAVLJANJE ROBE U POSTUPAK CARINSKOG SKLADIŠTENJA

Članak 17.
(Stavljanje robe u postupak carinskog skladištenja)

(1) U carinskom skladištu dozvoljeno je skladištenje samo one robe koja je navedena u odobrenju. Ne postoji ograničenje u pogledu roka u okviru kojeg roba može da bude u postupku carinskog skladištenja, ukoliko je za istu dug osiguran valjanim jamstvom i to dozvoljava karakter same robe (npr. lakokvarljiva roba ili druga roba s ograničenim rokom uporabe). Roba treba biti uskladištena na način da se lako može vršiti kontrola zaliha robe i identificirati carinski status svake

vrste robe. Ako se skladišti roba koja po svojoj prirodi predstavlja opasnost ili može štetiti drugoj robi ili iz drugih razloga zahtijeva posebno postupanje, osiguranje tih uvjeta je na držatelju carinskog skladišta.

(2) Inozemna roba prijavljuje se za postupak carinskog skladištenja podnošenjem carinske prijave IM 7 nadzornom carinskom uredu navedenom u odobrenju.

(3) Uz carinsku prijavu IM 7 za smještaj inozemne robe u carinsko skladište koje nije tipa D, sukladno članku 127. stavak 1. točka (a) druga alineja Odluke, ne prilažu se nikakva dokumenta, s tim da se, sukladno članku 127. stavak 2. Odluke, na te prijave primjenjuje članak 125. stavak 2. Odluke, što uključuje dokument koji dokazuje masu, broj koleta, količinu i trgovački opis robe. U slučajevima smještaja inozemne robe u carinsko skladište tipa A, kada deponent nije istovremeno i držatelj tog skladišta, uz carinsku prijavu IM 7 podnosi se i suglasnost držatelja skladišta o prihvaćanju smještaja robe i osiguranja duga iz jamstva položenog za carinsko skladište, čiji je izgled i sadržaj dan u Prilogu 2. ove upute.

(4) U slučaju smještaja inozemne robe iz članka 23. stavak (3) ove upute u carinsko skladište tipa C, uz carinsku prijavu IM 7 obvezno se podnosi i ugovor o zastupanju, zaključen između držatelja carinskog skladišta tipa C i strane osobe koja je vlasnik robe, iz kojeg je vidljivo da je držatelj carinskog skladišta ovlašten da u ime i za račun strane osobe obavlja prodaju robe. Podatci o ugovoru unose se u polje 44 carinske prijave IM 7.

(5) Carinska prijava IM 7 podliježe modulu selektiviteta, odnosno analizi rizika, ovisno koje mjere i kontrole nadzorni carinski ured smatra potrebnim u svakom konkretnom slučaju, radi identificiranja robe i pravilnosti provedbe postupka.

(6) Bh. roba iz članka 4. stavak (3) točka a) ove upute smješta se u carinsko skladište (bez obzira na tip) na temelju komercijalnog dokumenta (npr. otpremnice i sl.) ili evidencije koju vodi držatelj carinskog skladišta, a koji omogućavaju carinski nadzor nad robom i mora biti označena da se radi o bh. robi (npr. putem naljepnice "bh.ropa").

Članak 18.

(Popunjavanje carinske prijave)

(1) Carinska prijava za stavljanje u i razduživanje postupka carinskog skladištenja podnosi se i popunjava sukladno propisima koji reguliraju pitanje podnošenja i popunjavanja carinskih prijava, uključujući i specifičnosti propisane ovom uputom.

(2) U polju 8 carinske prijave IM 7 za smještaj inozemne robe u carinsko skladište tipa C upisuju se podatci o nositelju odobrenja za držanje tog skladišta. U postupku carinskog skladištenja u javna carinska skladišta u ovo polje upisuju se podatci o deponentu (ostavitelju robe).

(3) Opis robe u carinskoj prijavi IM 7 mora biti dovoljno jasan i potpun, tj. mora sadržavati sve podatke o robi koji omogućavaju njeno identificiranje ovisno od robe: tip, model, serijski broj kada je u pitanju oprema ili tehnička roba, vrstu i sastav materijala, dimenzije, stanje robe (nova, upotrebljavana, oštećena i drugo), vrstu i težinu pakiranja i druge podatke koji su potrebni radi svrstavanja robe po carinskoj i drugim tarifama, naplate duga, primjene mjera trgovinske politike i drugih važećih propisa pri stavljanju odnosne robe u drugo carinski odobreno postupanje ili uporabu nakon postupka carinskog skladištenja ili u slučaju eventualne naplate duga za vrijeme dok je roba u postupku carinskog skladištenja. Carinska prijava IM 7 može imati više naimenovanja, ovisno od vrste robe koja je predmet te prijave, a u jedno polje 31 te prijave mogu se unijeti podatci o širem asortimanu istovrsne robe koja ima istu mjernu jedinicu, onoliko koliko je to moguće u ovo polje unijeti podataka o svakoj toj robi a koji omogućavaju njeno identificiranje (npr. muške cipele od kože, marke ... 100 komada, muške cipele s gumenim đonom i kožnim ... 300 komada, dječije cipele od ..., marke ..., komada; veš mašina marke ... 20 komad, frižider za domaćinstvo marke ..., litara ..., kom.).

Članak 19.
(Zavođenje robe u evidenciju)

(1) Sva roba stavljena u postupak carinskog skladištenja, osim u carinskom skladištu tipa B, zavodi se u evidenciju odmah po njenom unošenju u carinsko skladište.

(2) Zavođenje u evidenciju podataka u svezi razduživanja postupka carinskog skladištenja (ili privremenog smještaja) vrši se najkasnije prilikom napuštanja robe iz carinskog skladištenja. Pri tome se, sukladno članku 318. Odluke, u evidenciji razdužuje dotična uvozna roba koja je prijavljena po najranijoj carinskoj prijavi IM 7 ili drugom carinskom dokumentu, kako bi broj carinskih prijava bio što manji i evidencija što transparentnija, o čemu podatci moraju odgovarati i podacima iz polja 40 carinske prijave kojom se razdužuje postupak carinskog skladištenja. Primjena navedenog ne dovodi do neopravdanih povlastica u pogledu uvozne pristojbe.

Članak 20.
(Preferencijalni aranžmani)

(1) Kada je uz carinsku prijavu IM 7, za robu koja je predmet te prijave, podnesen dokaz o podrijetlu (Uvjerenje o kretanju EUR. 1 ili izjava na računu), podatke o priloženom dokazu o podrijetlu treba unijeti u polje 44 te prijave, kao i u evidenciju iz članka 11. ove upute.

(2) Ispunjenost uvjeta za prihvaćanje dokaza o porijeklu iz stavka (1) ovoga članka cijeni se kada se roba na koju se taj dokaz odnosi, nakon postupka carinskog skladištenja, stavlja u slobodan promet ili drugo carinski odobreno postupanje ili uporabu koje dovodi do nastanka duga.

(3) Ako se carinska prijava IM 7 iz stavka (1) ovoga članka razdužuje u više puta stavljanjem robe u drugo carinski odobreno postupanje ili uporabu uz primjenu carinske stope predviđene prema danom preferencijalnom aranžmanu bilo kod nadzornog ili drugog carinskog ureda, u svrhe prilaganja dokaza o podrijetlu uz prijavu za to postupanje ili uporabu i ocjene ispunjenosti uvjeta za primjenu danog preferencijalnog aranžmana, nadležni carinski ured postupiti će kako je to određeno propisima koji se odnose na pitanja u svezi podrijetla robe.

Članak 21.
(Uobičajeni oblici rukovanja robom)

(1) Inozemna roba stavljena u postupak carinskog skladištenja može proći uobičajene oblike rukovanja navedene u Prilogu 48 Odluke, koji su neophodni za očuvanje robe, poboljšanje njenog izgleda ili tržišne kvalitete ili da se pripremi za distribuiranje ili preprodaju, koje postupanje ne može biti preovlađujuće u odnosu na sâm postupak carinskog skladištenja. Svako uobičajeno rukovanje robom ne smije rezultirati promjenom osmoznamenkaste tarifne oznake, osim ako drugačije nije propisano za određeni uobičajeni oblik rukovanja, i ne smije biti poduzeto u cilju prijevara.

(2) Vršenje uobičajenih oblika rukovanja mora biti prethodno odobreno, koje odobrenje, po zahtjevu držatelja carinskog skladišta, može biti sadržano u samom odobrenju za držanje carinskog skladišta, u kom slučaju, držatelj carinskog skladišta, mora prije vršenja uobičajenih oblika rukovanja o tome pisano izvijestiti nadzorni carinski ured. Kod javnog carinskog skladišta, obavještenje može biti dostavljeno i od strane deponenta čija roba je u pitanju, u kom slučaju deponent mora izvijestiti i držatelja carinskog skladišta kako bi to mogao unijeti u evidenciju.

(3) Ukoliko vršenje uobičajenih oblika rukovanja nije odobreno sukladno stavku (2) ovoga članka, za svako vršenje uobičajenih oblika rukovanja držatelj carinskog skladišta, podnosi nadzornom carinskom uredu zahtjev u pisanom obliku. Kod javnog carinskog skladišta, zahtjev može da podnese i deponent čija roba je u pitanju, u kom slučaju deponent po odobravanju zahtjeva mora izvijestiti držatelja carinskog skladišta kako bi to mogao unijeti u evidenciju.

(4) Obavijest ili zahtjev za vršenje uobičajenih oblika rukovanja mora sadržavati najmanje podatke o: carinskoj prijavi IM 7, deponentu, vrsti (opis), količini i carinskoj vrijednosti robe (samo kada se izdaje List s podacima INF 8) koja se podvrgava uobičajenim oblicima rukovanja, uobičajenom obliku rukovanja koji će se vršiti nad robom, datumu ili razdoblju vršenja, mjestu, prostoru i držatelju prostora gdje se vrše uobičajeni oblici rukovanja ako se roba privremeno izmješta radi vršenja uobičajenih oblika rukovanja.

(5) Svako vršenje uobičajenih oblika rukovanja iz stavka (1) ovoga članka, kao i carinska vrijednost robe prije tog postupanja ako je izdan List s podacima INF 8, se evidentira u evidenciji.

(6) Kada je uskladištena roba prošla uobičajene oblike rukovanja, za obračun duga pri stavljanju takve robe u slobodan promet ili drugo carinski odobreno postupanje ili uporabu koje može dovesti do nastanka duga, sukladno članku 109. stavak 2. Zakona, deklarant može birati između:

- a) carinske vrijednosti inozemne robe u vrijeme nastanka duga, kao da nije prošla uobičajene oblike rukovanja,
- b) carinske vrijednosti inozemne robe dobivene nakon uobičajenih oblika rukovanja, u vrijeme nastanka duga.

(7) Na zahtjev deklaranta, ili samoinicijativno, nadzorni carinski ured, sukladno članku 320. točka (a) Odluke, može izdati List s podacima INF 8 za robu koja se nakon što je u postupku carinskog skladištenja prošla uobičajene oblike rukovanja, stavlja kod drugog carinskog ureda u slobodan promet ili drugo carinski odobreno postupanje ili uporabu koje može dovesti do nastanka duga. List s podacima INF 8 služi za dostavljanje elemenata za utvrđivanje duga koji se može primijeniti na inozemnu robu prije vršenja uobičajenih oblika rukovanja.

(8) Obrazac Lista s podacima INF 8, kao i postupanje u svezi s istim propisano je Prilogom 47 Odluke.

Članak 22.

(Privremeno izmještanje robe)

(1) Kada postoji potreba (radi ispitivanja, izlaganja na sajmovima, izložbama, demonstracije, obavljanja uobičajenih oblika rukovanja i drugo), inozemna roba stavljena u postupak carinskog skladištenja može se privremeno izmjestiti iz carinskog skladišta.

(2) Privremeno izmještanje strane robe mora biti unaprijed odobreno, koje odobrenje, po zahtjevu držatelja carinskog skladišta, može biti sadržano u samom odobrenju za držanje carinskog skladišta, u kom slučaju, držatelj carinskog skladišta, mora prije privremenog izmještanja robe o tome pisano izvijestiti nadzorni carinski ured. Kod javnog carinskog skladišta, obavještenje može biti dostavljeno i od strane deponenta čija roba je u pitanju, u kom slučaju deponent mora izvijestiti i držatelja carinskog skladišta kako bi to mogao unijeti u evidenciju.

(3) Ukoliko privremeno izmještanje robe nije odobreno u odobrenju za držanje carinskog skladišta, za svako privremeno izmještanje robe držatelj carinskog skladišta, podnosi nadzornom carinskom uredu zahtjev u pisanom obliku. Kod javnog carinskog skladišta, zahtjev može da podnese i deponent čija roba je u pitanju, u kom slučaju deponent, po odobravanju zahtjeva, mora izvijestiti držatelja carinskog skladišta kako bi to mogao unijeti u evidenciju.

(4) Obavijest ili zahtjev za privremeno izmještanje moraju sadržavati najmanje podatke o: carinskoj prijavi IM 7, deponentu, vrsti (opis) i količini robe koja se namjerava privremeno izmjestiti, razlogu privremenog izmještanja, datumu kada se planira privremeno izmještanje, prostoru i držatelju prostora gdje se roba privremeno izmješta, datumu vraćanja u carinsko skladište privremeno izmještene robe.

(5) Roba se može privremeno izmjestiti na razdoblje koje ne prelazi tri mjeseca. Kada to okolnosti nalažu, to razdoblje nadzorni carinski ured može produžiti najduže do tri mjeseca.

(6) Privremeno izmještanje i povrat robe obavlja se bez dodatne carinske dokumentacije, a mora biti zavedeno u evidenciju. Roba ostaje u postupku carinskog skladištenja i za vrijeme privremenog izmještanja.

Članak 23.

(Prodaja robe u carinskom skladištu)

(1) U carinskom skladištu (bez obzira na tip) dozvoljena je prodaja inozemne robe na malo uz oslobađanje od plaćanja uvoznih pristojbi samo u slučajevima propisanim člankom 323. stavak 2. Odluke.

(2) Druga prodaja inozemne robe koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja (bez obzira na tip carinskog skladišta) može se vršiti na području Bosne i Hercegovine nakon stavljanja iste u slobodan promet.

(3) Izuzetak od stavka (2) ovoga članka je situacija kada se radi o prodaji robe vlasništvo strane osobe koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja u carinsko skladište tipa C, a koju po osnovi ugovora o zastupanju držatelj tog skladišta prodaje u ime i za račun strane osobe. Roba stavljena po toj osnovi u postupak carinskog skladištenja može se prometovati samo jednom.

(4) Pod maloprodajom, odnosno trgovinom na malo, u smislu petog stavka Područja G Odluke o klasifikaciji djelatnosti Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj: 84/06), smatra se preprodaja (prodaja bez prerade) novih i korištenih predmeta pretežno stanovništvu za osobnu potrošnju ili uporabu u kućanstvu.

Članak 24.

(Maloprodaja robe u bescarinskim prodavnicama)

(1) Inozemna roba u bescarinskim prodavnicama može se prodavati samo na malo uz oslobađanje od plaćanja uvoznih pristojbi putnicima koji napuštaju carinsko područje Bosne i Hercegovine (letovi izvan Bosne i Hercegovine).

(2) Bescarinska prodavnica, sukladno članku 95. stavak 3. Zakona, može se nalaziti samo u onom dijelu aerodroma određenom za tranzit ili odlazak putnika u međunarodnom zračnom prometu. Rad bescarinske prodavnice podliježe dobivanju odobrenja kao carinsko skladište tipa C i na istu se primjenjuju odgovarajuće odredbe o carinskim skladištima Zakona i Odluke i odredbe ove upute.

(3) Držatelj bescarinske prodavnice, pored ispunjavanja drugih uvjeta pod kojim je odobreno držanje bescarinske prodavnice, obvezan je:

- a) pri svakoj kupovini inozemne robe u bescarinskoj prodavnici uz oslobađanje od plaćanja uvoznih pristojbi od putnika zahtijevati da pokaže bording kartu, koja karta se mora odnositi na međunarodni let u odlasku,
- b) na traci iz registar kase bescarinske prodavnice moraju biti naznačeni odredište, broj leta, datum i vrijeme prodaje,
- c) nadležnom carinskom uredu, radi razduženja prodaje robe u bescarinskoj prodavnici, jednom mjesečno i to najkasnije do devetog u tekućem za prethodni mjesec, podnijeti izvoznu carinsku prijavu EX 3, sa specifikacijom svih prodaja robe putnicima koji napuštaju carinsko područje Bosne i Hercegovine prema podacima iz registar kase za razdoblje na koje se odnosi carinska prijava. U polju 31 carinske prijave EX 3 mora se navesti i naznaka mjeseca na koji se prijava odnosi (npr. "maloprodaja u siječnju 2008.").

Članak 25.
(Zajednički smještaj)

(1) Sukladno članku 330. Odluke, uz uvjet da za to postoji ekonomska potreba i da se ne dovodi u pitanje carinski nadzor, tj. da je u svakom trenutku moguće identificirati carinski status svake vrste robe, bh. roba iz članka 4. stavak (3) točka a) ove upute i inozemna roba koja se stavlja u postupak carinskog skladištenja mogu se smještati u isti skladišni prostor. Zajedničko smještanje mora biti odobreno u odobrenju i držatelj carinskog skladišta mora odvojeno voditi evidenciju o bh. robi (vrsta, opis i količina robe, vrijeme smještaja u i izlaska iz carinskog skladišta i drugo) od evidencije strane robe u postupku carinskog skladištenja.

(2) U slučaju iz stavka (1) ovoga članka bh. roba se ne smije miješati s inozemnom robom koja je u postupku carinskog skladištenja. Međutim, zajednički smještaj bh. robe i inozemne robe u carinsko skladište može se dozvoliti i kada nije moguće u svakom trenutku utvrditi carinski status tih roba, samo pod uvjetom da su te robe istovjetne, tj. da se te robe svrstavaju u isti tarifni stavak Carinske tarife BiH (npr. derivati nafte, žitarice i dr.) i imaju isti komercijalnu kvalitetu i tehničke karakteristike.

(3) Kada je istovjetna roba u zajedničkom smještaju iz stavka (2) ovoga članka prijavljena za drugi carinski odobreni postupak ili namjenu, ona se, po izboru deponenta, može smatrati kao bh. roba ili kao inozemna roba, uz uvjet da se poštuju prvobitne količine obe vrste robe prije zajedničkog smještaja.

P r i m j e r:

10.000 litara mineralnog ulja (inozemna roba u postupku skladištenja) i 10.000 litara mineralnog ulja (bh. roba koja nije u postupku carinskog skladištenja) može se uskladištiti u jednu cisternu, gdje obje vrste robe dijele isti tarifni broj po Carinskoj tarifi BiH, imaju istu trgovačku kvalitetu i iste tehničke karakteristike. Kada se 10.000 litara mineralnog ulja prijavi za ponovni izvoz, može se smatrati da je time razdužen postupak carinskog skladištenja.

Članak 26.
(Kretanje robe između različitih mjesta smještaja)

Kretanje robe između različitih mjesta smještaja koja su navedena u istom odobrenju može se poduzimati bez ikakvih carinskih formalnosti uz uvjet da je to kretanje evidentirano u evidenciji.

GLAVA V RAZDUŽENJE POSTUPKA CARINSKOG SKLADIŠTENJA

Članak 27.
(Razduženje postupka carinskog skladištenja)

(1) Postupak carinskog skladištenja se razdužuje kada se inozemnoj robi stavljenoj u taj postupak odredi neko drugo carinski odobreno postupanje ili uporaba, kao što su:

- a) ponovni izvoz robe,
- b) puštanje robe u slobodan promet,
- c) stavljanje robe u carinski postupak s ekonomskim učinkom,
- d) smještaj robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište,
- e) uništenje robe pod carinskim nadzorom,
- f) ustupanje robe carinskom organu u korist Bosne i Hercegovine.

(2) Kod razduženja postupka carinskog skladištenja primjenjuje se članak 318. Odluke i članak 19. ove upute.

(3) Prijava o razduženju postupka carinskog skladištenja glasi na osobu koja je robu stavila u postupak carinskog skladištenja po IM 7 carinskoj prijavi (osoba iz polja 8), osim u slučaju prodaje inozemne robe iz članka 23. stavak (3) ove upute kada prijava o razduženju postupka carinskog skladištenja za tu robu glasi na kupca robe (polje 8), dok se u polje 2 unose podatci o stranom vlasniku robe, a u polje 44 podatci o ugovoru o zastupanju.

(4) Prilikom razduženja postupka carinskog skladištenja, roba zajedno s carinskom prijavom za zahtijevano carinski odobreno postupanje ili uporabu i dokumentima koja se, sukladno odredbama članka 125. - 128. Odluke podnose uz tu prijavu, treba biti predložena nadzornom carinskom uredu.

(5) Carinska prijava o razduženju postupka carinskog skladištenja podliježe modulu selektiviteta, odnosno analizi rizika, ovisno koje mjere i kontrole nadzorni carinski ured smatra potrebnim u svakom konkretnom slučaju, radi identificiranja robe i pravilnosti provedbe postupka.

(6) Postupak carinskog skladištenja se razdužuje nakon prihvaćanja carinske prijave iz stavka (3) ovoga članka.

(7) Kada se postupak carinskog skladištenja razdužuje ponovnim izvozom inozemne robe iz carinskog područja Bosne i Hercegovine, u polje 2 EX 3 carinske prijave upisuju se podatci o deponentu ako se razdužuje postupak carinskog skladištenja u javnom carinskom skladištu, odnosno o držatelju skladišta ako se istom razdužuje postupak carinskog skladištenja u vlastitom carinskom skladištu. Držatelj vlastitog carinskog skladišta u evidenciji mora imati primjerak 3 EX 3 carinske prijave ovjerene od strane izlaznog carinskog ureda (ovjera fizičkog istupa robe iz carinskog područja Bosne i Hercegovine), odnosno držatelj javnog carinskog skladišta presliku tog primjerka.

(8) Kod razduženja postupka carinskog skladištenja uništenjem inozemne robe pod carinskim nadzorom ili ustupanjem inozemne robe carinskom organu u korist Bosne i Hercegovine, primjenjuju se i propisi kojima je regulirano pitanje uništenja i ustupanja carinske robe.

Članak 28.

(Premještanje robe iz jednog u drugo carinsko skladište)

(1) Postupak carinskog skladištenja može biti razdužen i stavljanjem inozemne robe u isti postupak u drugo carinsko skladište od strane istog deponenta, pri čemu se mogu razlikovati sljedeće situacije:

- a) razduženje postupka carinskog skladištenja smještajem inozemne robe u drugo carinsko skladište u slučajevima kada su nadzorni carinski ured za carinsko skladište koje se razdužuje i carinsko skladište u koje se roba premješta isti ured: podnosi se nova carinska prijava IM 7 na istog deponenta (šifra postupka 7171), u kojoj se, u polju 44, unose i podatci o identifikacijskom broju carinskog skladišta iz kojeg se roba premješta (npr. 94013/A/0056).
- b) razduženje postupka carinskog skladištenja smještajem inozemne robe u drugo carinsko skladište u slučajevima kada su nadzorni carinski ured za carinsko skladište koje se razdužuje i carinsko skladište u koje se roba premješta različiti uredi: kod nadzornog carinskog ureda za carinsko skladište koje se razdužuje podnosi se proвозna TR prijava po kojoj se roba, po postupku provoza, upućuje u nadzorni carinski ured za carinsko skladište u koje će biti smještena. Prihvaćanjem TR prijave završava se postupak carinskog skladištenja za carinsko skladište iz kojeg se roba premješta. Po prispjeću robe po TR prijavi u nadzorni carinski ured za carinsko skladište u koje se roba premješta podnosi se nova IM 7 carinska prijava na istog deponenta (šifra postupka 7100). U TR prijavi i u novoj IM 7 prijavi, u polje 44, unose se i podatci iz o identifikacijskom broju carinskog skladišta iz kojeg se roba premješta (npr. 94013/A/0058).

(2) U slučajevima iz stavka (1) ovoga članka presliku carinske prijave o razduženju carinskog postupka u carinskom skladištu iz kojeg se roba premješta mora u svojoj evidenciji imati držatelj tog carinskog skladišta.

(3) Pri premještanju robe iz jednog u drugo carinsko skladište ne mijenja se vlasnik robe. Vlasnik robe ostaje isti, postupak carinskog skladištenja se nastavlja istim podacima o robi i o deponentu (primatelju robe), samo u drugom skladištu zbog uvjeta, cijene skladištenja i slično.

Članak 29. (Kontrola carinskog skladišta)

(1) U kontroli carinskog skladišta naročito treba kontrolirati:

- a) da li su sve carinske prijave ili drugi carinski dokumenti za ulazak robe u postupak carinskog skladištenja i razduženje tog postupka unijeti u evidenciju,
- b) da li su sačinjene prijave za sva razduženja robe iz carinskog skladišta navedena u evidenciji,
- c) da li se podatci o robi i drugi podatci uneseni u evidenciji slažu s podacima iz carinskih prijava ili drugih dokumenata iz točke a) ovoga stavka,
- d) da li se stanje zaliha robe utvrđene tijekom popisa, odnosno kontrole slaže s zalihama unesenim u evidenciju i podacima iz carinskih prijava ili drugih dokumenata iz točke a) ovoga stavka,
- e) da li je primjerak 3 svake EX 3 carinske prijave koja je unijeta u evidenciju ovjeren od strane izlaznog carinskog ureda,
- f) da li je iznos jamstva dovoljan, s obzirom na zalihe ukладиštene robe i kretanje tih zaliha tijekom držanja carinskog skladišta,
- g) te ispunjenost i poštivanje drugih uvjeta od kojih ovisi držanje carinskog skladišta i pravilnost provedbe postupka.

(2) Kontrolu carinskog skladišta nadzorni carinski ured i drugi nadležni kontrolni organ provodi preko carinskih prijava i njihove evidencije u informatičkom sustavu, kao i provedbom kontrolnih pregleda popisa zaliha i pregleda stanja u carinskom skladištu. O kontroli carinskog skladišta sačinjava se zapisnik kojeg, pored carinskih službenika koji su vršili kontrolu, potpisuje i držatelj carinskog skladišta ili njegov ovlašten predstavnik u čijoj nazočnosti se vrši kontrola kojem se uručuje jedan primjerak zapisnika.

Članak 30. (Postupanje kod utvrđenih nepravilnosti i razlika o stanju robe)

(1) U slučajevima kada dođe do nestanka ili krađe robe iz carinskog skladišta, nastaje dug koji se naplaćuje od deponenta, jer se takve situacije smatraju izuzimanjem robe ispod carinskog nadzora. U slučaju da deponent ne plati nastali utvrđeni dug u propisanom roku, dužnikom za isti, sukladno članku 195. Zakona, postaje držatelj carinskog skladišta i naplata utvrđenog duga će se izvršiti iz jamstva položenog za predmetno carinsko skladište.

(2) U slučajevima oštećenja, loma ili isteka roka trajanja robe, ona se i dalje nalazi u postupku carinskog skladištenja, te se, sukladno članku 174. Zakona i članku 417. Odluke, može ponovno izvesti ili prijaviti nadzornom carinskom uredu radi uništenja pod carinskim nadzorom ili staviti u neko drugo carinski odobreno postupanje ili uporabu, uz ispunjenje propisanih uvjeta i primjenu pravila za takvo postupanje ili uporabu.

(3) Kada okolnosti slučaja i isprave ukazuju da je do neopravdanog gubitka ili potpunog uništenja uskladištene robe došlo zbog stvarnog karaktera same robe (prirodni gubitci), te da gubitak nije nastao zbog nemarnosti ili nekog postupka držatelja carinskog skladišta može se primijeniti članak 198. stavak 1. točka (c) Zakona, odnosno članak 436.- 438. Odluke.

(4) Kada se prilikom kontrole carinskog skladišta (ili popisa robe na zalihama) utvrdi da se stanje zatečenih zaliha razlikuje od stanja prema evidenciji, odnosno kada se pojavi razlika između ulaza i izlaza robe, postupa se na sljedeći način:

- a) ako su stvarne zalihe robe veće, razlika se prikazuje kao ulaz robe i za istu deponent mora podnijeti carinsku prijavu IM 7,
- b) ako su stvarne zalihe robe manje, a razlika je nastala zbog prirodnog gubitka kojeg je, sukladno članku 436.-438. Odluke, prihvatio nadzorni carinski ured pri razduženju postupka carinskog skladištenja, količina robe za koju je prihvaćen prirodni gubitak prikazuje se u evidenciji kao otpis i razdužuje se, uz naznaku da se radi o prihvaćenom prirodnom gubitku. Prihvaćeni prirodni gubitak robe (količina i vrsta robe) nadzorni carinski ured evidentira u carinskoj prijavi IM 7 na koju se ista odnosi (u polju C) i u njenom inspeksijskom aktu, kako na primjerku te prijave koji se nalazi u službenoj evidenciji tog ureda, tako i na primjerku kojeg posjeduje deklarant (deponent),
- c) ako su stvarne zalihe robe manje, a nije u pitanju prihvaćeni prirodni gubitak, količina i vrsta robe koja nedostaje prikazuje se u evidenciji kao puštanje robe u slobodan promet (uz naznaku da se radi o manjku robe), u kom slučaju deponent mora, najkasnije prvog radnog dana nakon vršenja kontrole ili popisa robe, podnijeti IM 4 carinsku prijavu i po istoj platiti dug. U protivnom, nadzorni carinski ured će bez odgađanja poduzeti sve potrebne radnje radi reguliranja nastale situacije,
- d) ako je roba bez odobrenja izuzeta ispod nadzora iz carinskog skladišta, postupa se kao u točki c) ovoga stavka.

(5) Postupanje kao u stavku (4) ovoga članka ne isključuje pokretanje prekršajnog postupka ili primjenu drugih kaznenih propisa, u situacijama gdje je to primjenjivo.

Članak 31.

(Postupanje kod nastanka duga
u postupku carinskog skladištenja)

(1) U slučajevima nastanka duga za robu u postupku carinskog skladištenja prema članku 195. i 196. Zakona, a deponent nije podnio carinsku prijavu za stavljanje robe u odgovarajuće carinski odobreno postupanje ili uporabu, nadzorni carinski organ će podnijeti zahtjev za pokretanje postupka za naplatu duga.

(2) Zahtjev iz stavka (1) ovoga članka, zajedno s carinskom prijavom IM 7 koja se odnosi na robu koja je u pitanju i ostalom raspoloživom dokumentacijom, nadzorni carinski ured dostavlja na upravni postupak Grupi za procedure regionalnog centra kojem organizacijski pripada.

(3) Postupak iz stavka (1) i (2) ovoga članka je, zbog eventualne naplate duga iz položenog jamstva za carinsko skladište, žurne prirode, te isti nadležni carinski organi moraju provoditi bez odgađanja.

(4) U slučaju da deponent ne plati nastali utvrđeni dug u propisanom roku, dužnikom za isti, sukladno članku 195., odnosno 196. Zakona, postaje držatelj carinskog skladišta i naplata utvrđenog carinskog duga će se izvršiti iz jamstva položenog za predmetno carinsko skladište.

Članak 32.

(Mjere trgovinske politike)

Mjere trgovinske politike predviđene u propisima Bosne i Hercegovine primjenjuju se u postupku carinskog skladištenja kako slijedi:

- a) kada se postupak carinskog skladištenja odnosi na inozemnu robu koja je predmet mjera trgovinske politike za ulazak robe u carinsko područje Bosne i Hercegovine (npr. dozvole,

ograničenja i sl.): te mjere se primjenjuju u trenutku prijavljivanja robe za postupak carinskog skladištenja, osim u slučajevima gdje za odnosnu robu postoji prethodna carinska prijava,

- b) kada se postupak carinskog skladištenja odnosi na inozemnu robu koja je predmet mjera trgovinske politike pri stavljanju u slobodan promet: takve mjere se ne primjenjuju kada roba ulazi u postupak carinskog skladištenja i za vrijeme dok se roba nalazi u tom postupku.

GLAVA VI PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 33. (Carinsko skladište tipa D)

Postupak i uvjeti za odobravanje držanja carinskog skladišta tipa D, kao i ulazak robe u i razduženje postupka carinskog skladištenja u tom skladištu, biti će posebno regulirano.

Članak 34. (Uporaba odobrenja i rješavanje zahtjeva)

(1) Odobrenja za držanje carinskog skladišta, uključujući i njihove izmjene i dopune, izdana do dana stupanja na snagu ove upute ostaju na snazi najduže 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ove upute, ukoliko ne postoje druge smetnje za njihovo korištenje.

(2) Ukoliko držatelj carinskog skladišta namjerava dalje nastaviti s radom carinskog skladišta dužan je u roku iz stavka (1) ovoga članka ishoditi odobrenje za držanje carinskog skladišta sukladno ovoj uputi.

(3) Ukoliko držatelj carinskog skladišta ne ishodi odobrenje u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ove upute, izdano odobrenje prestaje važiti, o čemu se neće donositi posebna odluka. U tom slučaju držatelj carinskog skladišta je, u roku od 8 dana, dužan robi zatečenoj u postupku carinskog skladištenja odrediti drugo carinsko odobreno postupanje ili uporabu. U protivnom, nadzorni carinski ured će bez odgađanja poduzeti neophodne radnje radi reguliranja nastale situacije.

(4) Zahtjevi za izdavanje odobrenja za držanje carinskog skladišta zaprimljeni, a neriješeni do stupanja na snagu ove upute rješavati će se sukladno ovoj uputi.

(5) Zahtjevi za izmjene i dopune već izdanih odobrenja za držanje carinskih skladišta koji su zaprimljeni, a neriješeni do stupanja na snagu ove upute, smatrati će se novim zahtjevom za držanje carinskog skladišta po kojima će se postupati sukladno ovoj uputi.

Članak 35. (Prestanak važenja ranijih propisa)

Danom stupanja na snagu ove upute prestaju važiti raniji akti kojima su regulirana pitanja koja su predmet ove upute.

Članak 36. (Sastavni dio upute)

Sastavni dio ove upute čine Prilog 1. iz članka 9. stavak (4) i Prilog 2. iz članka 17. stavak (3) ove upute.

Članak 37.
(Stupanje na snagu)

Ova uputa stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

Broj: 01-02- 497-1 /08
Datum, 18.02.2008. godine

Ravnatelj
Kemal Čaušević